

Zsácutca
G.K. 978

„A galaxis történetében csak egy ízben fordult elő, hogy nemhumán intelligens fajra bukkantak...”
Ligurn Vier: TÖRTÉNELMI TANULMÁNYOK

(I)

Feladó: Külső Tartományok Hivatala

Címzett: Loodun Antyok, személyügyi főelőadó, A-8.

Tárgy: Cepheus 18. Polgári Felügyelet, adminisztratív szolgálati beosztás.

Referenciák:

(a) "Módszerek az Adminisztratív Szolgálat hivatalnokainak besorolásához. javított kiadás". Végrehajtó Iroda. 2515, a Galaktikus Kor 971. éve.

(b) Birodalmi Direktívák. Ja 2374., 243/975 G. K.

1. Az (a) referencia értelmében ezennel kinevezem polgári felügyelőnek. Fenti beosztásában a Cepheus 18-on az illetékessége kiterjed a császár valamennyi, a (b) referencia szerint működő autonómiával rendelkező nemhumán alattvalójára. 2. Tárgyi pozíciójában köteles összefoglalni valamennyi nemhumán közösség belügyi jelentését, koordinálni az illetékes kormányok nyomozói és tudósítói bizottságait, és elkészíteni az összes nemhumán ügyekre vonatkozó évközi jelentéseket.

C. Morily. KülTartHiv 12/977 G. K.

Loodun Antyok figyelmesen hallgatta, s most lassan megrázta kerek fejét.

- Barátom, én szeretnék segíteni, de maga rossz lóra tett. Az lesz a legjobb, ha ezt a Hivatallal tisztázza.

Tomor Zammo hátradólt a székében, megvakarta kampós orrát, és arra gondolt, hogy mindegy, mit, de válaszolnia kell. Csendben azt mondta:

- Logikus, de nem praktikus. Most nem mehetek a Trantorra. Ön a Hivatal képviselője a Cepheus 18-on. Teljesen reménytelen az ügy?

- Nos, még mint polgári felügyelőnek is a Hivatal politikájához kell tartanom magamat.

- Nagyszerű! - kiáltott fel Zammo. - Akkor árulja el, mi a Hivatal politikájának lényege? Én egy tudományos kutatócsoportnak vagyok a vezetője, és közvetlen birodalmi illetékességgel bírok. meglehetősen széles hatáskörrel rendelkezem, mégis, utam minden állomásán polgári hatóságokba ütközöm, akik mint a papagáj szajkózzák, hogy nekik a Hivatal politikájához kell igazodniuk. De mi a Hivatal politikája? Még senkitől sem kaptam valamirevaló választ erre a kérdésre.

Antyok rezzenéstelen szemmel nézett rá.

- Ahogy én látom - és ez a személyes véleményem, úgyhogy ne hivatkozzon rá -, a Hivatal politikája az, hogy a nemhumánokat tisztességes bánásmódban kell részesíteni.

- Akkor milyen hatóság foglalkozik. . .

- Sss! Nehogy itt felemelje a hangját. Ami azt illeti, a császár humanitárius lélek, és az aurealista filozófia tudósa. Nem árulok el vele titkot. hiszen köztudott, hogy ő maga szorgalmazta ennek a világnak a megalapítását. Elképzelheti, hogy a Hivatal politikája összhangban van a császári szándékkal. Arra pedig fogadhat, hogy én nem fogok egy ilyen árral szemben úszni.

- Nos, barátom - figyelmeztette a pszichológus, és megrebbent a szemhéja -, ha ebben a modorban folytatja, hamar elveszítheti az állását. Nem, nem én fogom kidobatni. Egyáltalán nem így értettem. Csak el fog sorvadni a munkaköre, mert magával nem lehet elintézni semmit!

- Valóban? És miért nem? - Antyok alacsony, rózsásképű férfi volt, akinek pufók arcára aligha lehetett elképzelni más kifejezést, mint semmitmondó, udvarias mosolyt; most mégis mogorvának tűnt.

- Maga nem régóta van itt. Én igen - ráncolta a homlokát Zammo. - Nem bánja, ha rágyújtok? - A vaskos, otromba szivar vidáman kelt életre a kezében. Gorombán így folytatta:

- Itt nincs helye humanisztikus elképzeléseknek, adminisztrátorkám. Maguk úgy bánnak a nemhumánokkal, mintha emberek volnának, de ez nem mehet így sokáig. Valójában a "nemhumán" kifejezést sem szeretem.

Ezek állatok.

- Intelligensek - vetette közbe Antyok halkan.

- Jó, akkor intelligens állatok. Gondolom, a két kifejezés nem zárja ki kölcsönösen egymást. Idegen intelligenciák együttélésének ugyanazon a területen nincs jövője.

- úgy gondolja, ki kellene irtani őket?

- A galaxisra, nem! - Széles gesztust tett a szivarjával. - Azt javaslom, tekintsük őket megfigyelésre érdemes tárgyaknak, ennyi az egész. Ha hagyják magukat megfigyelni, sok mindent megtanulhatunk ezektől az állatoktól. Olyan tudás birtokába juthatunk, amely közvetlenül az emberiség hasznára válhat. Ebben rejlik az emberiség lényege. Ez jó a tömegeknek, ha már azzal a gerinctelen aurealista kultusszal hozakodott elő.

- Mire gondol például?

- Vegyük a legnyilvánvalóbbat. Ugye hallott már a kémiai ismereteikről?

- Igen - ismerte el Antyok. - Átlapoztam az utóbbi tíz év alatt a nemhumánokról nyilvánosságra hozott jelentések legjavát. De van még olvasnivaló jócskán.

- Hm. Nos, akkor csak annyit mondhatok, hogy a kémiai módszereik igen alaposak. Például szemtanúja voltam, amint meggyógyítottak egy törött csontot, mégpedig valamilyen tablettával. A csont tizenöt percen belül összeforrt. Természetesen a gyógyszereik nem alkalmasak földi használatra. A legtöbbjük gyorsan ölé méreg. De azt megtanulhatnánk, miképpen hatnak a nemhumánokra...

- Igen. igen. Már értem a lényegét.

- O, valóban? Hát ez dicséretes. Es az sem utolsó, hogy ezek az állatok valamilyen ismeretlen módon kommunikálnak egymással. - Telepatikusan!

A tudósnak megremegett az ajka, amint kiprélte magából a szavakat.

- Telepátia! Telepátia! Telepátia! Akár azt is mondhatta volna, hogy boszorkányság. A nevéen kívül senki nem tud semmit a telepáciáról. Mi a telepátia mechanizmusa? Mi a fiziológiája és a fizikája? Szeretnék mindent tudni róla, de ez képtelenség. Ha jól értem magát, a Hivatal politikája még e tekintetben is az utamba áll.

Antyok lebiggyesztette apró ajkát.

- De... Bocsásson meg, doktor, de nem tudom követni. Ki akadályozza magát?

A Polgári Felügyelet nyilván nem gördít akadályt a nemhumánok tanulmányozásának útjába. Az elődöm nevében nem beszélhetek persze, de ami engem illet...

- Semmiféle közvetlen akadályozásról nincs szó. Ezt nem állíthatom. De a galaxisra mondom. felügyelő, minket ez az egész hozzáállás zavar. Maguk miatt úgy kell bánnunk velük, mintha emberek volnának. Megengedték nekik a belső autonómiát, és hogy saját vezetőt válasszanak. Dédelgetik őket, és olyasmit biztosítanak számukra, amit az aurealista filozófia "jognak" nevez. Nem jutok dülőre a vezetőjükkel.

- Miért nem?

- Mert nem hajlandó szabad kezét adni nekem. Nem enged meg semmiféle kísérletet az alanyok beleegyezése nélkül. Az a két-három önkéntes, akit beszereztünk, nem túl sok. Ez az egész így lehetetlenség.

Antyok tétován vállat vont. Zammo folytatta:

- Az pedig nyilvánvaló, hogy boncolás, táplálkozási kísérletek és gyógyszeres próbák nélkül lehetetlen bármit is megtudni az agyi struktúrájukról. Tudja, felügyelő, a tudományos kísérlet kemény játék. Az emberiségnek ehhez nem sok köze van.

Loodun Antyok az ujjával tétován megdörzsölte az arcát.

- És muszáj ilyen keményen fogalmaznia? Ezek ártalmatlan lények ... ezek a nemhumánok. Persze, a boncolás ... Talán ha kissé másként közelítenének hozzájuk. Az a gyanúm, hogy ellenszenvet ébresztenek bennük. A viselkedésük bizonyára túlon túl arrogáns.

- Arrogáns! Én nem tartozom azon nyafka szociálpszichológusok közé, akik mostanában itt nyüzsögnek. Nem hiszem, hogy egy olyan problémát, amely boncolást követel, meg tudna oldani azzal, hogy "kíméletességről" prédikál.

- Sajnálom, ha így gondolja. De A-4 fokozat felett minden vezető számára kötelező a szociálpszichológiai tréning.

Zammo kivette szájából a szivart, majd egy idő elteltével visszadugta.

- Akkor jobb volna, ha megpróbálna egy kis hatást gyakorolni a Hivatalra. Tudja, nekem vannak barátaim a császári udvarban.

- Nos, őszintén megvallva, nem állhatok elébük a problémámmal. Az alapvetően politikai ügyek nem az én hatáskörömbé tartoznak, azokkal kizárólag a Hivatal foglalkozik. De talán másfelől is megközelíthetnénk a dolgot. - Halványan elmosolyodott. - A stratégiai oldalról.

- És miképpen?

Antyok a mutatóujjával hirtelen a partnerére mutatott, miközben a másik kezével rácsapott az asztala mellett, a földön tornyosuló papírhalomra.

- Nézze. Ezeket már mind átvizsgáltam. Roppant unalmasak, de akad bennük néhány érdekes adat. Például tudja-e, mikor született a Cepheus 18-on az utolsó apróság?

Zammo ezen nem sokáig tűnődött. - Nem. De nem is érdekel.

- A Hivatalt viszont igen. Sosem született nemhumán gyermek a Cepheus 8-on
- a világ megalapítása óta eltelt két évben egy se. Tudja ennek az okát?
- Számos lehetséges ok jöhet számításba - vonta meg a vállát a fiziológus. - Utána kellene nézni.
- Akkor jó. Gondolom, szokott jelentéseket írni.
- Jelentéseket! Már húszat is megírtam.
- Akkor írjon még egyet. Hangsúlyozza ki benne a megoldatlan problémákat. Írja le, hogyan kellene megváltoztatni a módszereket. Pendítse meg a születési arány kérdését. Azt a Hivatal nem meri figyelmen kívül hagyni. Ha a nemhumánok kihalnak, valakinek választ kell majd adnia a császár kérdéseire. Tudja ...
Zammo komoran meredt rá. - Az lendületbe hozza őket?
- Huszonhét éve dolgozom a Hivatalnak. Ismerem a hozzáállásukat.
- Majd gondolkodom róla. - Zammo felállt, és kivonult az irodából. Az ajtót becsapta maga mögött. Valamivel később azt mondta az egyik munkatársának:
- Elsősorban bürokrata. Nem fog felhagyni az ortodox papírmunkával. az orrát sem hajlandó ki dugni a papírjaiból. Magától nem sokat fog csinálni, de ha megdolgozzuk, ennél többre is képes lesz.

Feladó: Adminisztratív Főhadiszállás, Cepheus 18 Címzett: KülTartHiv

Tárgy: Külső Tartomány Projekt 2563, II. rész - Nemhumánokkal kapcsolatos tudományos kutatások a Cepheus 18-on. Koordinációk:

Referenciák:

(a) KülTartHiv Cep-N-CM/jg 100132 i. sz., 302/975 G. K. keltű levele. (b) AdFőSz-Ceph 18 AA-LNmn jelű, 140/977 G. K. keltű levele. Melléklet:

(1) Fizikai és Biokémiai Divízió 10-es TudCsop .. A Cepheus 18 nemhumánjainak fiziológiai jellemzői, XI. rész" Című, 172/977 G. K. keltű jelentése.

1. (1) jelű melléklet informatív anyag a KülTartHiv számára. Megjegyezzük, hogy az (1) jelű melléklet XII. fejezetének 1-6. bekezdése a KülTartHiv politikájában szükséges változtatásokról szól, melyek szükségesek az (a) referencia felügyelete alatt folyó fizikai és kémiai kutatómunka elvégzéséhez.

2. A KülTartHiv tudomására jutott, hogy (b) referencia korábban már tervezte a kutatási metódusok megváltoztatását, de AdFőSz-Ceph 18 azokat korainak ítélte. Akkor nem képezte megfontolás tárgyát a nemhumánok születési rátája, amit a 10-es TudCsop az (1) jelű melléklet V. fejezetében részletez.

L. Antyok felügyelő, AdFőSz-Ceph 18 174/977 G. K.

Feladó: KülTartHiv Címzett: AdFőSz-Ceph 18

Tárgy: Külső Tartomány Projekt 2563 - Nemhumánokkal kapcsolatos tudományos kutatások a Cepheus 18-on. Koordinációk:

Referencia:

(a) AdFőSz-Ceph 18 AA-LNmn jelű, 174/977 G. K. keltű levele.

1. Válaszul az (a) referencia 2. bekezdésében leírt javaslatokra közöljük, hogy a nemhumánok születési rátájának kérdése nem tartozik az AdFőSz-Ceph 18 illetékességi körébe. A 10-es TudCsop jelentésében szereplő jelenség valószínűleg a táplálkozási szokások megváltozásával magyarázható. melynek kivizsgálását teljes jogkörrel a 10-es TudCsop hatáskörébe utalom.

2. A kutatásokat a különféle TudCsop-ok továbbra is az érvényben lévő direktívák szerint végezzék. Változtatást nem tervezünk.

C. Morily. KülTartHiv 186/977 G. K.

(II)

A riporter hórihorgas termetű. meglehetősen laza mozgású fickó volt. Gustiv Bannerdnek hívták, és nála a reputáció kivételesen képességgel is párosult, ami az elemi morál megtartása mellett nem mindig jár együtt.

Loodun Antyok elcsodálkozott a méretein, majd azt mondta:

- Nincs okom tagadni az igazát. De a TudCsop jelentése bizalmas. Nem értem, hogyan ...

- Kiszivárgott - mondta Bannerd közönyösen. - Mint minden, ez is kiszivárgott. Antyok nyilvánvalóan zavarba jött. mert rózsás arca árnyalatnyit elpirult.

- Akkor pedig ezennel betömöm a léket. Nem továbbíthatom a sztoriját. Minden. a TudCsopra történő utalást ki kell húzni belőle. Ezt megérti, ugye?

- Nem - válaszolta Bannerd meglehetősen nyugodtan. - Ez fontos; és nekem a Birodalmi Direktívák alapján jogom van hozzá. Úgy vélem, a Birodalomnak tudnia kell arról. hogy mi folyik itt.

- Csakhogy itt nem folyik semmi - tiltakozott Antyok kétségbeesetten. - Az állításai valótlanok. A Hivatal nem fog változtatni a politikáján. Láttam a levelüket.

- Azt hiszi, kiállhat Zammo ellenében, ha ő nyomást gyakorol önre? - kérdezte az újságíró gúnyosan.

- Megpróbálom. ha úgy vélem, nincs igaza.

- Ha! - kiáltotta Bannerd határozottan. Majd szenvedélyesen hozzátette: - Antyok, a Birodalomnak itt valami nagy dolog van a birtokában; sokkal nagyobb, mint amekkorának a kormány értékeli. És meg fogják semmisíteni. Úgy bánnak ezekkel a teremtményekkel, mint az állatokkal.

- Valójában ... - kezdte Antyok bizonytalanul.

- Ne beszéljen nekem a Cepheus 18-ról. Az egy állatkert. Egy luxus zoo. A maguk tudóskövületei a rácson kívülről hosszú botokkal ingerlik szerencsétlen teremteseket. Maga pedig ketrecbe zárhatja őket. és húscsapatot vet eléjük. Tudom! Két éve írok már róluk. Mondhatnám azt is, hogy közöttük éltem.

- Zammo azt állítja ...

- Zammo! - csattant a lekicsinylő kiáltás.

- Zammo azt állítja - kezdte újra Antyok eltökélt határozottsággal - hogy úgy bánunk velük, mint az emberekkel.

A riporter hosszúka arca rezzenéstelen maradt.

- A maga nemében Zammo is olyan, mint egy állat. Egy tudományimádó. Az ilyenekkel nem sokra megyünk. Ön olvasott már aurealista munkákat? - Ez utóbbi kérdése hamisítatlan pózolás volt.

- Hmm. Igen. Megértem a császár ...

- A császár mihozzánk húz. És ez jó. Jobb, mint ha az elődjét másolná.

- Nem értem, hová akar kilyukadni.

- Ezek az idegenek sok mindenre megtaníthatnak minket. Ért engem? Amivel

Zammo meg a 10-es TudCsop foglalkozik, az mind semmi. Nem kémiáról és telepáciáról beszélek, hanem élet- és gondolkodásmódról. Az idegenek között nincs bűnöző, nincs alkalmatlan egyed. Mit tettek annak érdekében, hogy megismerjék a filozófiájukat? Vagy a szociális berendezkedésüket?

Antyok elgondolkozott, és feszült vonásai kisimultak.

- Ez egy érdekes felvetés. Jó téma volna a pszichológusok számára.

- Nem jó. A legtöbbjük sarlatán. A pszichológusok meg tudják állapítani a problémát, de a megoldásaik félrevezetőek. Nekünk aurealista emberek kellene. Filozófusok, akik. ..

- Nézze, a Cepheus 18-at nem változtathatjuk át ... metafizikai tanulmányok színterévé.

- Miért ne? Könnyedén megtehetik.

- Hogyan?

- Hagyják a kicsinyes, testnyílásokban való kutakodást. Hagyják, hogy az idegenek embermentes társadalmat hozzanak létre. Adjanak nekik korlátlan függetlenséget, és hagyják, hogy a filozófiák keveredjenek ...

- Ezt nem lehet egyetlen nap alatt megvalósítani - hangzott Antyok ideges válasza.

- De egy nap alatt neki lehet fogni.

- Hát, nem akadályozhatom meg, ha el akarja kezdeni - tagolta az adminisztrátor lassan. Szemei a távolba meredtek, és hirtelen közlékenyvé vált. - Mindazonáltal a saját játékát teszi tönkre, ha nyilvánosságra hozza a 10-es TudCsop jelentését, és humanitáriánus szempontból támadja. A tudósoknak hatalmuk van.

- Nekünk, pszichológusoknak, úgyszintén.

- Igen, de van egy könnyebb út. Magának nem kell látványosan érvelni. Elég, ha kijelenti, hogy a 10-es TudCsop nem tudja megoldani a problémát. Pártatlanul írja meg, hagyja, hogy az olvasók alakítsák ki saját véleményüket. Vegye például a születési ráta problémáját. Az magának való. A nemhumánok egy generáción belül ki fognak halni, s ez ellen a tudomány sem tehet semmit. Mutasson rá, hogy sokkal nagyobb filozófiai szabadságot kell kapniuk, vagy válasszon valami más nyilvánvaló szempontot, he?

Antyok behízoglyg mosolygott, és felállt. - De a galaxisra, ne keverje fel a szart! Bannerd merev és tartózkodó maradt. - Talán igaza van.

Valamivel később Bannerd ezt írta egy üzenetben a barátjának:

"Semmi esetre sem okos. Zavarodott, egész életében nem találta meg a vezérfonalat. Valószínűleg teljesen inkompetens erre a munkára. De sikeresen kikerüli a problémákat, jól lavíroz közöttük. Inkább engedményeket tesz, mintsem kockázatot vállalna. Emiatt még értékes lehet a számunkra. És az aurealisták számára is."

Feladó: AdFőSz-Ceph 18 Címzett: KülTartHiv

Tárgy: A nemhumánok születési rátája a Cepheus 18-on. Jelentés egy újságcikkről.

Referenciák:

- (a) AdFőSz-Ceph 18 AA-LNmn jelű, 174/977 G. K. keltű levele.
- (b) Birodalmi Direktívák, 2374. jan., kelt 243/975 G. K. Mellékletek:
 - (1-G) Bannerd jelentése, keltezve Cepheus 18, 201/977 G. K.
 - (2-G) Bannerd jelentése, keltezve Cepheus 18, 203/977 G. K.

1. A KülTartHivnak az (a) referenciában jelentett, a Cepheus 18 nemhumánjainak sterilitásáról szóló adatok a galaktikus sajtó lapjaiban újságcikkek témájává váltak. A hírekben szereplő adatok a KülTartHiv számára megtekinthetők az (1) és (2) mellékletben. Jóllehet a jelentések a nyilvánosság elől elzárt, bizalmas iratokra támaszkodnak, az újságíró (b) referenciára hivatkozva fenntartja a közlés jogát.

2. A nyilvánosság érdeklődésének és a cikkben közöltek félremagyarázásának elkerülhetetlensége miatt kívánatos, hogy a KülTartHiv a jövőben külön figyelmet szenteljen a nemhumánok sterilitásának.

L. Antyok felügyelő, AdFőSz-Ceph 18 209/977 G. K.

Feladó: KülTartHiv Címzett: AdFőSz-Ceph 18

Tárgy: Vizsgálat "A nemhumánok születési rátája a Cepheus 18-on" ügyben. Referenciák:

(a) AdFőSz-Ceph 18 AA-LNmn jelű, 209/977 G. K. keltű levele. (b) AdFőSz-Ceph 18 AA-LNmn jelű, 174/977 G. K. keltű levele.

1. Utasítom, hogy vizsgálják ki az (a) és (b) referenciákban említett, felderített és kedvezőtlennek tartott születésiráta-jelenség okait és következményeit. Ezért létrehozom az "A nemhumánok születési rátája a Cepheus 18-on" elnevezésű vizsgálati tervezetet. Az ügy fontosságára tekintettel AA prioritással látom el.

2. A tervezet hivatkozási száma 2910. Minden felmerülő költség a 18/78 számú költségvetési tételre terhelendő.

C. Morily, KülTartHiv 223/977. G. K.

(III)

Ha Tomor Zammo harapós kedve alább is hagyott a 10-es TudCsop Kísérleti Állomásán, attól a barátságos modora még nem jött meg. Antyok azon kapta magát, hogy egyedül bámul ki a főlaboratórium panorámaablakán.

A főlaboratórium egy, a Cepheus 18 környezeti feltételei között létesített hatalmas terület volt, amely egyáltalán nem felelt meg a kísérletben részt vevő tudósok igényeinek, annál inkább a kísérlet alanyainak. Az égető homok, a száraz, oxigéndús levegő szikrázott a forró, fehér nap fényében. És e vakító ragyogásban a téglavörös, ráncos bőrű, csontsovány nemhumánok egyedül vagy kettesével a földön gubbasztva pihentek.

Zammo kilépett a laboratóriumból. Megállt, és ivott egy kevés vizet. Nedves ajkát meg sem törölte, úgy pillantott fel. - Be szeretne menni?

Antyok határozottan megrázta a fejét.

- Nem, köszönöm. Mennyi ott a hőmérséklet most?

- Százhusz Fahrenheit-fok árnyékban. Ezek meg panaszkodnak, hogy fáznak.

Most van itatás. Akarja látni, hogy isznak?

Vízszög tört fel az udvar közepén, és az apró idegenek felpattantak, hogy félig ugráló futással a közelébe férközhessenek. A vízszög körül tülekedve taposták egymást. Arcuk középső része eltorzult, s hosszú, csőzerű nyúlvány pattant ki belőle, amelyet a vízszöghöz érintettek. majd gyorsan visszahúztak, hogy lenyelhessék a vizet.

A művelet hosszú percekig tartott. A testük megtelt, a ráncaik eltűntek. Egyenként lassan visszavonultak, arcukon az ivócső ide-oda fityegett, majd ráncos. rózsaszín lebennyé alakult, és eltűnt ajaktalan arcuk bőrredőjében. Elégedetten húzódtak az árnyékos sarkokba, hogy csoportokba verődve aludni térjenek.

- Állatok! - sziszegte Zammo megvetően.

- Milyen gyakran isznak? - kérdezte Antyok.

- Amilyen gyakran akarnak. De ha ittak, egy hétig is elvannak. Mi mindennap

itatjuk őket. A vizet a bőrük alatt tárolják. Esténként esznek. Mint tudja, vegetáriánusok.

- Jó, hogy néha első kézből is jutok információhoz - jegyezte meg Antyok. Nem lehet folyton csak jelentéseket olvasgatni.

- Igen? - hangzott a semmitmondó válasz. Majd: - Egyébként mi újság van? Mi hír a trantori fehéringes barátainkról?

- Sajnos. a Hivatal nem fog színt vallani. Amíg a császár szimpatizál az aurealistákkal, addig a humanitás diktálja a rendet. Ezt ön is tudja.

Rövid szünet támadt. A felügyelő beharapta az ajkát. és elgondolkodott.

- Csakhogy itt van a születési ráta problémája. Végül az AdFőSz-ra testálták, méghozzá dupla A prioritással. Zammo magában motyogott valamit.

- Lehet, hogy nem figyelt fel rá. de ez a projekt precedens lesz az összes többi, a Cepheus 18-on futó tervezet számára. Azért olyan fontos.

Ismét a megfigyelőablak felé fordult, és elgondolkozva megkérdezte: - Gondolja, hogy ezek a lények itt boldogtalanok?

- Boldogtalanok? - A szó petárdaként robbant a csendbe.

- Nos, akkor alkalmazkodni képtelenek - helyesbített Antyok gyorsan. - Így már érte? Nehéz környezetet teremteni egy olyan faj számára, amelyet még alig ismerünk.

- Mondja, látta már azt a világot, ahonnan elhoztuk őket?

- Olvastam a jelentéseket...

- Jelentéseket! - hangzott a következő megvető válasz. - Én láttam őket! Lehet, hogy magának ez itt egy lakatlan sivatag. de ezeknek az ördögöknek valóságos paradicsom. Semmi gondjuk az enni- és innivalóra. Itt van vegetáció meg természetes vízfolyás; ahonnan jöttek, az meg egy mészkő- és gránittömb volt. ahol barlangokban mesterségesen termesztették maguknak a gombát. és a gipszrétegből szivárgó vizet fogták fel. Tíz éven belül az utolsó példányuk is elpusztult volna. mi mentettük meg őket. Boldogtalanok! Ha azok, akkor egy állathoz méltó tisztesség sincs bennük!

- Nos, lehet. Mégis van egy elképzelésem.

- Egy elképzelés? És mi az? - érdeklődött Zammo, és egy újabb cigaretta után nyúlt.

- Olyasmi. ami segíthet magának. Miért nem integráltabb módon tanulmányozzák az idegeneket? Használja ki a kezdeményezőkézségüket. Végül is fejlett tudományuk van. A jelentései folyton erről szólnak. Adjon nekik feladatokat. amiket megoldhatnak.

- Mint például?

- Ó ... ó. - Antyok tanácstalanul intett a kezével. – Bármit, amiről azt gondolja, hogy segít. Például az űrhajókkal kapcsolatban. Vigye fel őket a vezérlőbe. és figyelje meg a reakcióikat.

- Minek? - kérdezte Zammo érzéketlenül.

- Mert a szerszámokhoz. a műszerekhez való viszonyulásukból nagyon sok mindent meg lehet tanulni. Ráadásul, azt gondolom, ezzel meg is tudná vesztegetni őket. Sokkal több önkéntest szerezhet. ha úgy hiszik, hogy valamilyen érdekes dolgot fognak csinálni.

- Kibújt magából a pszichológus. Hmm. Jobban hangzik, mint amennyit valószínűleg ér. Alszom rá egyet. És vajon honnan szerzek engedélyt, hogy az űrhajókra vigyem őket? Nekem nincs hozzá jogom. és az engedély megszerzése bonyolultabb, mint amennyi fáradságot az egész megér.

Antyok eltűnődött ezen; még a homloka is gyöngyözni kezdett belé.

- Nem feltétlenül űrhajó kell hozzá. Mindenesetre, ha írna még egy jelentést, melyben javaslatot tesz rá - határozott javaslatot, ugye érte? - akkor én megpróbálom ezt a dolgot valahogyan összekapcsolni a születési ráta projekttel. Egy dupla A prioritással pedig mindent megkaphat. mégpedig kérdezősködés nélkül.

- Nos, talán. - Zammo érdeklődése mellőzte a leghalványabb lelkesedést is. _ Folyamatban van néhány anyagcseresztem, és már későre jár. Gondolkodom a dolgon. És értem a lényegét.

Feladó: AdFőSz-Ceph 18 Címzett: KülTartHiv

Tárgy: Külső Tartomány Projekt 2910, 1. rész. Vizsgálat a "Nemhumánok születési rátája a Cepheus 18-on" ügyben.

Referencia:

(a) KülTartHiv Ceph-N-CM/kar, 115097 jelű, 233/977 G. K. keltű levele. Melléklet:

(1) Fizikai és Biokémiai Divízió 10-es TudCsop jelentése, xv. rész, kelt 220/ 977 G. K.

1. (1) melléklet információközlés céljából továbbítva KülTartHiv-nak.

2. Megkülönböztetett figyelmet kérünk szentelni az (1) melléklet V. fejezet 3. bekezdésének, melyben KülTartHiv egy űrhajót kér a 10-es TudCsop-nál végzendő kísérletek céljára. AdFőSz jelzése szerint a kísérletek az (a) referencia illetékességébe tartozó, folyamatban lévő projekt szerves részét alkotják. Tekintettel arra, hogy KülTartHiv AA prioritással látta el a folyó projektet, a TudCsop kérését soron kívül kérjük teljesíteni.

L. Antyok felügyelő, AdFőSz-Ceph 18 240/977 G. K.

Feladó: KülTartHiv Címzett: AdFőSz-Ceph 18

Tárgy: Külső Tartomány Projekt 2910. Vizsgálat a "Nemhumánok születési rátája a Cepheus 18-on" ügyben.

Referencia:

(a) AdFőSz-Ceph 18 AA-LNmn jelű, 240/977 G. K. keltű levele

1. (a) referencia (1) mellékletében KülTart-ban folyó projekthez kutatási célokra kért An-R-2055 osztályú gyakorló úrhajót AdFőSz-Ceph 18 rendelkezésére bocsátjuk. 2. Nyomatékosan kérjük, hogy nevezett projekthez szükséges minden eszközt soron kívül biztosítsanak.

C. Morily, KülTartHiv 251/977 G. K.

(IV)

A kis téglavörös lény kényelmetlenebbül érezhette magát, mint a számára biztosított körülmények azt indokolták tették. Gondosan bebugyolálta testét, holott a nagy hőségben az emberek majd elpárologtak.

Visítóan magas hangon beszélt.

- Túl párás itt a levegő. és ez ilyen alacsony hőmérsékleten elviselhetetlen.

- Kedves tőled, hogy eljöttél - köszöntötte Antyok mosolyogva. – Terveztem, hogy meglátogatlak. de odakint lenni számomra felér egy tortúrával. - A mosolya szomorkásra változott.

- Nem számít. Ti, más világról valók, sokkal többet tettek értünk. mint mi valaha is tenni tudtunk önmagunkért. Még ha nem is sikerül tökéletesen, kötelességem cserében elviselni azt a kényelmetlenséget, amelyet a ti környezetetek jelent a számomra. - Beszédmodora indirektnek tűnt, mintha csak úgy mellékesen közölné a gondolatait, és mellőzni kívánna mindenféle etikettet.

Gustiv Bannerd a helyiség egyik sarkában ült, és keresztbe tett lábaira támasztva jegyzetfüzetét, unottan írogatott. Azt kérdezte: - Nincs kifogásod ellene, hogyha jegyzetelek?

A nemhumán cepheida röpké pillantást vetett a zsumnalisztára. - Nincs kifogásom.

Antyok bocsánatkérően mondta:

- Ez nem pusztán egy baráti találkozó. És nem áll szándékomban kellemetlenséget okozni. De vannak fontos kérdések, amelyeket meg kell beszélnünk. és te vagy a csoport vezetője.

- Megelégedésemre szolgál. hogy szándékos a figyelmesség - bólintott a cepheida.

- Kérlek. folytasd.

A felügyelő igen nyugtalan volt. mert nem tudta. hogyan öntse szavakba a mondanivalóját.

- Kényes kérdéstről van szó - kezdte - és nem is hozakodtam volna elő vele. ha nem bírna rendkívüli fontossággal. Én a kormányom nevében beszélek. ..

- A népem a másik világ kormányát jóindulatúnak tartja.

- Igen, igen, jóindulatú. Éppen ezért aggódik amiatt, hogy a te néped nem szaporodik.

Antyok elhallgatott. és aggódva várta a választ; ám az nem érkezett meg. A cepheida arca rezzenéstelen maradt, leszámítva azt a reszkető bőrlebenyét, amely a visszahúzott ivócsöve volt. Antyok folytatta:

- Ez olyan kérdés. amivel vonakodtunk előhozakodni. lévén maximálisan személyes vonatkozású. A kormányomnak nincs szándékában beavatkozni az életetekbe. de csendben, az embereitek zavarása nélkül mindent elkövetünk, hogy kiderítsük a jelenség okát. Ám az igazat megvallva ...

- Tévedtek? - fejezte be a cepheida. kihasználva. hogy a másik egy pillanatra tétovázott.

- Igen. Vagy legalábbis nem találtuk meg a hibát. hogy mit tévesztettünk el a világotok rekonstruálásakor. amikor azt lakhatóbbá igyekeztünk tenni. Természetesen azt hisszük. hogy valamilyen kémiai jellegű hibát vétettünk. Emiatt kérjük az önkéntes segítségedet. A te embereid nagyon jól ismerik saját biokémiájukat. Amennyiben úgy döntenek. hogy nem ...

- Nem, nem tudok segíteni - mondta a cepheida látható örömmel. Csupaszkoponyáján a bőr ráncai átrendeződtek, valamilyen idegen emóció kifejezéséeként. Nem számít. ha közölünk bárki azt gondolja, hogy megzavarjuk a másik világiakat.

Csak az számít, hogy ti kedvesek vagytok velünk. Ez a világ tetszik nekünk, mert paradicsom a régi világunkhoz képest. Nem hiányzik róla semmi. Olyan feltételek vannak rajta, amelyek az Aranykorra emlékeztetnek bennünket.

- Nos ...

- De van valami. .. valami, amit ti nem biztos, hogy megértetek. Nem hisszük, hogy a másfajta intelligenciák ugyanúgy gondolkodnak, mint mi. - Megpróbálom megérteni.

A cepheida hangja lehalkult, csobogásra emlékeztető felhangjai felerősödtek.

- A saját világunkon meghaltunk, de küzdöttünk. A tudományunk, amely sokkal ősbibb, mint a tiétek, elsorvadt, de még nem veszett el. Talán amiatt, hogy a mi tudományunk alapvetően biológiai, nem fizikai, mint a tiétek. A ti embereitek új energiaforrásokat fedeztek fel, és eljutottak a csillagokba. A mi embereink a pszichológia és a pszichiátria új igazságait fedezték fel, és létrehoztak egy bűnözésmentes társadalmat. Semmi értelme azon elmélkedni, hogy a fejlődésnek melyik iránya a dicséretesebb, de az kétségtelen, hogy melyik lett

eredményesebb. A mi halódó világunkon a mi biológiai tudományunk csak siettette a halált. És mégis küzdöttünk. Évszázadokkal ezelőtt mi is kerestük az atomenergia lényegét, és lassan megcsillant előttünk a remény, hogy kitörhetünk bolygónk felszínének kétdimenziós börtönéből, és eljuthatunk a csillagokba. A mi rendszerünkben nem voltak más csillagok, amelyeket lépcsőfokként tekinthettünk volna. Mintegy húsz fényévnnyire van az első csillag, és még azt sem tudjuk, hogy van-e bolygórendszere ""

De minden életformának van egy célja, amely felé törekszik, ha olykor hasztalanul is. Az utolsó napokra alig ötezren maradtunk. Csak ötezren. És készen állt az első hajónk. Egy kísérleti példány. Lehetséges, hogy hiba volt megépíteni. De addigra kidolgoztunk minden elméletet, és a navigációs módszereket is megtanultuk.

Hosszú szünet következett, és a cepheida apró fekete szeme lelkesen csillogni látszott e visszaemlékezésre.

Az újságíró gyorsan közbevetette: - És azután jöttünk mi?

- És azután jöttetek ti - helyeselt a cepheida. - És ez mindent megváltoztatott.

Könyörögnünk kellett az energiáért. Egy új, megfelelő, mondhatni ideális világ lett a mienk, amit nem kértünk. Ha a szociális problémáinkat magunk meg tudtuk volna oldani, azzal a környezeti problémáink is egy csapásra megoldódtak volna.

- És? - sürgette Antyok.

- Nos ... valahogy nem sikerült. Őseink évszázadok óta vágyakoztak a csillagokba, és most egyszeriben kiderült, hogy a csillagok más tulajdonában vannak. Küzdöttünk az életünkért, és ebben is idegenek nyújtottak segítséget. Már régóta nincs miért küzdenünk. Már régóta nincs előttünk cél, amire törekednénk. Az egész univerzum a ti fajotoké.

- Ez a világ viszont a tiétek - suttogta Antyok halkán.

- Csak hallgatólagosan. Ez ajándék. Jog szerint nem a mienk.

- Szerintem kiérdemeltétek.

A cepheida ekkor a másikra szegezte a tekintetét.

- Jól értelmezed, de kétlem, hogy értenéd is. Nekünk nincs hova mennünk.

Csak ez az ajándék világunk maradt. Zsákutcában vagyunk. Az élet rendeltetése a küzdelem, és ezt elvettétek tőlünk. Az élet már nem érdekel minket. Nincsenek utódaink - és ezt önként vállaltuk. Ez a módszerünk arra, hogy letérjünk az általatok megszabott útról.

Antyok szórakozottan leemelte az ablakpárkányról a fluoroglóbuszt, és megpörgette. Az a levegőben lebegve forogni kezdett, és csillogó felszínéről színes fénysugarak áramlottak a szoba minden pontja felé.

- És ez az egyetlen megoldás? A sterilitás? - kérdezte Antyok.

- El is szökhetnénk - suttogta a cepheida -, de ugyan hová? Az egész galaxis a tiétek.

- Igen, ha függetlenségre vágytok, a Magellán-felhőknél közelebb nincs számotokra hely. A Magellán-felhők ...

- És ti nem engednétek el minket. Tudom, pusztán jóindulatból.

- Igen, pusztán jóindulatból... és nemis engedhetünk el titeket.

- Ez téves jóindulat.

- Lehetséges. De ti nem tudtok megbékélni magatokkal? Van egy világotok.

- Ez olyasmi, amit nem tudok elmagyarázni. Nektek másmilyenek a gondolataitok. Azt hiszem, felügyelő, ezt te már alaposan átgondoltad. A zsákutca fogalma, amelybe jutottunk, nem ismeretlen előttetek.

Antyok meglepetten pillantott fel, és kezét a fluoroglóbuszra tette. - Tudsz olvasni a gondolataimban?

- Csak találgatok. De néha bejön.

- Igen ... de tudsz olvasni a gondolataimban? úgy értem, általában az emberek gondolataiban? Ez érdekes. A tudósok azt állítják, hogy nem tudtok, de én néha arra gondolok, hogy csak nem akartok. Tudsz erre válaszolni?

- Nem ... nem ... - De a kis cepheida összébb húzta magán a köpenyét, és fejét egy percre elektromos fűtésű gallérfára hajtotta. - Ti, másik világiak azt mondjátok, hogy a gondolatokban olvasni. Pedig egyáltalán nem ilyesmiről van szó. De ezt is hasztalan volna magyarázgatnom.

- Vaknak hiába magyarázod, milyen szép a világ - motyogta magában Antyok.

- Az a fogalom, amelyet ti úgy jellemeztek, hogy "olvasni a gondolatokban", teljesen hibás, miránk egyáltalán nem alkalmazható. Nem mintha nem fognánk fel az érzékeinkkel a gondolatokat, és nem tudnánk azokról beszámolni másoknak. -Hm.

- Vannak olyan esetek természetesen, amikor egy másik világbeli erősen koncentrált, vagy heves érzelmeket mutat, és közülünk néhányan, a tapasztaltabbak, akik a ti szavaitokkal élve élesebb fülűek, megéreznek valamit. De csak bizonytalanul, én magam gyakorta elcsodálkozom ...

Antyok óvatosan még egyszer megpörgette a fluoroglóbuszt. Arcáról lerítt, hogy mélyen elgondolkodik valamin; a szemét le sem vette a cepheidáról. Gustiv Bannerd az ujjait tornáztatta, miközben átfutotta a

jegyzeteit. Az ajka hangtalanul mozgott.

A fluoroglóbusz könnyedén pörgött, és a cepheida lassan feszültté vált, amint tekintetét a gömbre függesztve, elkerekedett szemmel bámulta a törékeny, csillogó fényfelszín.

- Az mi? - kérdezte.

Antyok meglepődött, és majdnem elnevette magát; arcvonásai mindenesetre megenyhültek.

- Ez? Egy három évvel ezelőtti divatos emléktárgy. Ez azt jelenti, hogy ma már ósdi vacaknak számít. Haszontalan dolog, de kellemes látványt nyújt. Bannerd, elsötétítené az ablakot, hogy bemutathassam?

Halk kattanás hallatszott, és az ablakok elsötétültek. A szoba közepe rózsaszínben kezdett derengeni, és a glóbuszból fényfelhők szálltak fel. Antyok - egy skarlátvörös alak egy skarlátvörös szobában - az asztalra helyezte a gömböt, és rótvörös ujjával megforgatta. Amint forogni kezdett, a színeit egyre gyorsabban változtatta, fénye kitágult, majd ezer szilánkra hullott. Antyok a kísérteties szivárványfényben szólalt meg:

- A felszíne olyan anyagból van, amelynek a fénykibocsátása változtatható. Majdnem súlytalan. végtelenül törékeny, de giroszkópos kiegyensúlyozása miatt ritkán esik le. Egészen hercig. nem gondolod?

- Egészen hercig - hallatszott valahonnan a cepheida hangja.

- De már senki sem rajong érte. Kiment a divatból.

- Nagyon szép. - A cepheida hangja igen távolról érkezett.

Bannerd felkapcsolta a villanyt, mire a fény játék eltűnt.

- Ezt nagyon élvezné a népem - rebegette a cepheida. és elbűvölten nézte a gömböt.

- Most jobb. ha mész - unszolta Antyok. - Ha maradnál ebben az atmoszférában, hamar kimerülnél. És köszönöm a segítőkészségedet.

- Én köszönöm a tiéteket - felelte a cepheida, és szintén felállt.

- Mindenesetre közületek sokan elfogadták az ajánlatunkat - mondta Antyok -. hogy megtaníttunk benneteket csillaghajót építeni. Azt ugye érted, hogy eredeti célunk ezzel az volt, hogy megfigyeljük. miként reagáltok a mi technológiánkra. Abban bízunk, hogy ez találkozik a ti szándékotokkal.

- Nem szükséges mentegetőznöd. Én magam is egy humán pilóta neveltje vagyok. Nagyon érdekes volt tanulni tőle. Felidézte bennem egykori erőfeszítéseinket, és emlékeztetett arra, hogy régen milyen úton jártunk.

A cepheida elment, Antyok pedig a homlokát ráncolva gondolkodott.

- Nos - fordult Bannerdhez, némi éllel a hangjában -. remélem emlékszik a megállapodásunkra. Ezt a riportot nem közölheti. - Nagyszerű - vont vállat Bannerd.

Antyok leült, és ujjával lassan simogatni kezdte az asztalon álló kis fémfigurát. - Mi a véleménye erről az egésze. Bannerd?

- Sajnálom őket. Azt hiszem. értem, mit éreznek. Ki kell gyógyítanunk őket ebből. A filozófia alkalmas volna rá. - Úgy gondolja?

- Igen.

- Természetesen nem engedhetjük őket elmenni.

- Ó. nem. Ez nem is kérdéses. Sok mindent kell megtanulnunk tőlük. Mostani érzelmeik csak futólagosak. Másképpen fognak gondolkozni, ha teljes függetlenséget biztosítunk a számukra.

- Lehetséges. Mi a véleménye a fluoroglóbuszról, Bannerd? Tetszik nekik. A jó szándékukat fejeznék ki. ha rendelnénk a számukra néhány ezer darabot. A galaxisra, ez valóságos drog a cepheidáknak. és alig kerül valamibe.

- Jó ötletnek hangzik - helyeselt Bannerd.

- A Hivatal sosem egyezne bele. Ismerem őket.

A riporter hunyorított a szemével.

- De ez lehet a megoldás. Új érdeklődési körre van szükségük.

- Igen? Nos, tudnánk csinálni valamit. Csatolhatnám az ön riportját az egyik jelentésemhez. mint mellékletet, amely a glóbusz jelentőségét bizonyítja. Végére is maga szintén pszichológus. és lehet befolyása vezető beosztású emberekre. akiknek a szava nagyobb súllyal esik latba. mint az enyém. Ugye érti. .. ?

- Igen - mész el Bannerd. - Igen.

Feladó: AdFöSz-Ceph 18 Címzett: KülTartHiv

Tárgy: KülTart Project 2910. II. rész; Vizsgálat a "Nemhumánok születési rátája a Cepheus 18-on" ügyben.

Referencia:

(a) KülTartHiv Cep-N-CM/kar. 115097 jelű. 223/977 G. K. keltű levele. Melléklet:

(1) A L. Antyok (AdFöSz-Ceph 18) és Ni-San. a Cepheus 18 nemhumánjainak főbírāja között lefolyt beszélgetés jegyzőkönyve.

1. (1)-es melléklet KülTartHiv tájékoztatására készült.

2. Az (a) referenciában jelzett felhatalmazás értelmében a nyomozás (1) mellékletben foglaltak figyelembevételével folyik tovább. KülTartHiv minden eszközzel gátat vet a nemhumánok között pillanatnyilag fennálló pszichológiai magatartásmód terjedésének.

3. Meg kívánjuk jegyezni, hogy a Cepheus 18 nemhumánjai főbírájának jelzése szerint a cepheidák érdeklődést mutatnak a fluoroglóbusz iránt. E vonatkozásban pszichológiai jellegű vizsgálatot kezdeményeztünk.

L. Antyok felügyelő. AdFőSz-Ceph 18 272/977 G. K.

Feladó: KülTartHiv Címzett: AdFőSz-Ceph 18

Tárgy: KülTart Projekt: Vizsgálat a "Nemhumánok születési rátája a Cepheus 18-on" ügyben.

Referencia: AdFőSz-Ceph 18 AA-LNmn jelű. 272/977 G. K. keltű levele.

1. (a) referencia (1) mellékletében jelzett kérésre válaszolva a Kereskedelmi Hivatal ötezer darab fluoroglóbuszt hajózott be Cepheus 18 részére.

2. Elrendeljük, hogy AdFőSz-Ceph 18 minden módszerrel igyekezzon gátat vetni a nemhumánok elégedetlenségének, különös tekintettel a Birodalmi Direktíváknak való engedelmességükre.

C. Morily. KülTartHiv 283/977 G. K.

(V)

A vacsorának vége, a bor az asztalon, a szivarokat már elszívták. Kialakultak a beszélgető társaságok. A kereskedelmi flotta parancsnoka a legnagyobb csoport közepén állt. Vakítóan fehér egyenruhája elbűvölte a hallgatóit.

Önelégülten azt mondta:

- Az út semmiség volt. Közel háromszáz hajó szolgált a parancsnokságom alatt a flottában, de ilyen rakományom még sosem volt. A galaxisra, mit kezdenek ebben a sivatagban ötezer fluoroglóbuszsal?

Loodun Antyok kissé elmosolyodott, és vállat vont.

- A nemhumánoknak kell. Remélem, nem volt vele gond az úton.

- Nem, semmi. Csak terjedelmes a rakomány. Mivel törekenyek egy hajóra csak húszt rakhattam fel, ha be akartam tartani a törekeny árukra vonatkozó raktározási szabályokat. De hát a kormány kontójára ment, legalábbis remélem.

Zammo komoran elmosolyodott.

- És ez az első tapasztalata a kormány módszereit illetően?

- A galaxisra, nem - tört ki a kapitány. - Próbáltam persze megkerülni a szabályokat, de maguk nem segédkeztek benne. És ezt felháborítónak tartom, ez az igazság. A vörös szalag. A papírmunka! Ennyi elég ahhoz, hogy megzavarja a maguk köreit! Ez az egész a galaxis mételye, rákfenéje. Legszívesebben elsöpörném az egész szemetet.

- Maga igazságtalan, kapitány. Nem érti a lényeget.

- Igen? Nos, akkor mint a bürokraták egyike - erre a szóra elmosolyodott - próbálja meg elmagyarázni nekem a lényeget, felügyelő.

Antyok zavartnak látszott. Azt mondta:

- Nos, nézze, a kormányzat munkája komoly és bonyolult. A Birodalom nevében ma több ezer bolygó és több milliárd ember miatt kell aggódnunk. Már-már meghaladja az ember képességeit a feladat, hogy kormányozza és felügyelje ezt a hatalmas szervezetet. Ha jól tudom, csak a Birodalom Adminisztratív Szolgálatának alkalmazásában mintegy négyszázmillió ember áll. És ha el akar igazodni az ügyek útvesztőjében, igenis szükség van a vörös szalagra és a papírmunkára. Minden egyes sor fontos lehet, bármennyire feleslegesnek tűnik is. Egyetlen ív tökéletesen összezavarhatja négyszázmillió ember munkáját. Ha elsöpri az Adminisztratív Szolgálatot, magát a Birodalmat söpri el, s vele a csillagközi békét, a rendet és a civilizációt.

- Ugyan ... -legyintett a kapitány.

- Nem. Ez így van - ellenkezett Antyok, és valóban elakadt a lélegzete. - Az Adminisztráció szabályzata kellőképpen átfogó és szigorú, hogy minél kevesebb kárt okozhassanak az inkompetens hivatalnokok - ne nevéssen, igenis vannak inkompetens hivatalnokok, sőt inkompetens tudósok, újságírók és kapitányok is. Ilyen esetben a rendszer magától is képes működni.

- Igen - morogta a kapitány savanyú képpel - és ha jó képességű adminisztrátort neveznek ki valamelyik posztra, akkor az közepszerűvé válik ebben a merev hálóban.

- Egyáltalán nem - válaszolta Antyok nyugodtan. - Egy alkalmas ember a korlátok között és a szabályok

betartása mellett is el tudja érni. amit akar.

- Hogyan? - kérdezte Bannerd.

- Nos ... igen. - Antyok hirtelen határozatlanná vált. - Az egyik módszer az. hogy igyekszik bekapcsolódni egy A. vagy ami még jobb. egy dupla A prioritású projektbe.

A kapitány hátravetette a fejét, úgy nevetett, de nem tehetted kedvére, mert kinyílt az ajtó, és egy rémült férfi zuhant be rajta. A kiáltószót először nem értették. Azután:

- Uram, a hajók elmentek. A nemhumánok erőszakkal elvették őket.

- Micsoda? Az összeset?

- Valamennyit. A hajók és a lények ...

Két órával később ők négyen megint összegyűltek Antyok irodájában. Antyok hűvösen azt mondta:

- Semmilyen hibát nem követtek el. Az összes hajót elvitték, még a maga gyakorlóhajóját is, Zammo. És ebben a szektorban nem tartózkodik birodalmi hajó. Mire meg tudnánk szervezni az üldözést, ők már kijutottak a galaxisból. és félúton vannak a Magellán-felhők felé. És mindezért maga a felelős, kapitány, mert nem állított megfelelő őrséget.

- Az első esténk volt a hajón kívül - kiáltotta a kapitány. - Ki gondolta volna ...

- Várjon egy percet, kapitány - szakította félbe Zammo vadul. - Már kezdem érteni. Antyok - mondta, és megkeményedett a hangja -, ezt maga rendezte így.

- Én? - Antyok arckifejezése higgadt, majdhogynem közönyös volt.

- Maga mondta nekünk az este, hogy egy okos adminisztrátor, ha véghez akarja vinni a tervét, egy A prioritású projektbe igyekszik beszállni. Maga beszállt egy ilyenbe, hogy segíthessen eltűnni a nemhumánoknak.

- Valóban? Már elnézését kérem, de ez hogy lehetséges? Amikor éppen maga volt az, aki az egyik jelentésében felvetette a születési ráta problémáját. És Bannerd szenzációs cikkei félemlítették meg annyira a Hivatalt, hogy dupla A prioritással látták el a tervezetet. Nekem semmi közöm az egészhez.

- Maga javasolta, hogy említsem meg a születési rátát! - kiáltotta Zammo vadul.

- Valóban? - kérdezte Antyok higgadtan.

- És ami az illeti - tört ki hirtelen Bannerd is -, maga javasolta azt is, hogy említsem meg az ügyet a cikkemben.

A három férfi körbevette a hivatalnokot. Antyok hátradőlt a székében, és könnyedén azt mondta:

- Nem tudom, mire céloznak. Amennyiben vádolnak, kérem, csatolják a bizonyítékokat - a legális bizonyítékokat. A Birodalom törvénykezése írott, filmre vett vagy tanúkkal alátámasztott bizonyítékokra épül. Valamennyi levelem le van fűzve a Hivatalnál. és más helyeken is. Sosem kértem A prioritást a tervezetnek. A Hivatal szignálta rám, és ezért csakis Zammo és Bannerd a felelősek. Írásban legalábbis.

- Maga vett rá minket, hogy tanítsuk meg a nemhumánokat a hajók kezelésére.

- Zammo szinte artikulátlanul ejtette ki a szavakat.

- A maga javaslatára. A maga jelentésében szerepel, hogy meg kellene vizsgálnunk, miképpen reagálnak a mi gépeinket látva. A Hivatal is így tudja. A bizonyíték - a legális bizonyíték - náluk van. Nekem semmi közöm az egészhez.

- A glóbuszokhoz sem? - kérdezte Bannerd.

- Szándékosan hozatta ide a hajóimat - üvöltött fel hirtelen a kapitány. - Ötezer glóbusz! Tudta, hogy több száz hajó kell hozzá.

- Én sosem kértem a glóbuszokat - közölte Antyok hűvösen. - Az a Hivatal ötlete volt, bár azt hiszem, Bannerd filozófus barátai is besegítettek.

Bannerd hangja elcsuklott. Kiköpött.

- Maga tudta, hogy a cepheidák főnöke képes a gondolatokban olvasni. Maga vette rá, hogy mutasson érdeklődést a glóbuszok iránt.

- Nagyszerű. Ön az egész beszélgetést lejegyezte. Játssza vissza. Nem tudja bizonyítani. - Felállt. - Ugye megbocsátanak? Feljegyzést kell készítenem a Hivatal számára.

Antyok az ajtóban visszafordult.

- Mindenesetre a nemhumánok problémája megoldódott, még ha csak az ő meglegedésükre is. Most már szaporodni fognak, és saját világuk lesz, olyan, amelyet ők szereztek meg maguknak. Pontosan ezt akarták. És még valami. Ne vádoljanak ostoba dolgokkal. Én már huszonzét éve vagyok a Szolgálatnál, és biztosíthatom önöket, hogy a papírmunkát precízen végeztem el; amit csak csináltam, mindent hitelt érdemlően dokumentáltam. És kapitány, szíves örömet folytattam a félbeszakadt beszélgetésünket arról, hogy egy adminisztrátor miképpen tudja végrehajtani merész terveit, ha vörös szalag van a birtokában.

Csodálatos, hogy egy kerek, pufók babaarcon hogyan tud megjelenni ennyi gúny.

Feladó: KülTartHiv

Címzett: Loodun Antyok, A-8 fokozatú főadminisztrátor. Tárgy: Beléptetés az Adminisztratív Szolgálat kötelékébe. Referencia:

(a) AdSzolg 22874-g jelű, 1/978 G. K. keltű Bírósági Határozata.

1. (a) referenciában részletezett indoklás alapján önt nem terheli felelősség a nemhumánok Cepheus 18-ról való szökése miatt. Kérjük, álljon készenlétben a következő feladatra.

R. Horpritt, AdSzolg vezető 15/978 G. K.